

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 12. října 2011 č. 746

Stanovisko

**vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník,
ve znění zákona č. 306/2009 Sb.
(sněmovní tisk č. 484)**

Vláda na své schůzi dne 12. října 2011 projednala a posoudila návrh zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. (sněmovní tisk č. 484), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** z těchto důvodů:

1. Cílem předloženého návrhu zákona je poskytnout členům výjezdových skupin zdravotnické záchranné služby stejnou trestněprávní ochranu, jaká je poskytována orgánům veřejné moci a úředním osobám. Přitom však návrh nezohledňuje, že zvláštní úprava této ochrany v Hlavě X dílu 1 trestního zákoníku – Trestné činy proti výkonu pravomoci orgánu veřejné moci a úřední osoby (§ 323 až 328) vychází zcela z odlišného postavení chráněných orgánů a osob, které v rámci své pravomoci rozhodují o právech a povinnostech jiných subjektů a vykonávají tak veřejnou moc. Uplatnění stejných skutkových podstat trestných činů k ochraně pracovníků zdravotnických záchranných služeb, jakkoli se nepochybně jedná o osoby vykonávající vysoce společensky významnou činnost, by bylo zcela nesystémovým zásahem do úpravy trestního zákoníku.

2. Platná právní úprava ochrany zdravotnických pracovníků obsažená v trestním zákoníku řeší útoky na tyto osoby především prostřednictvím zvláštní okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby u vybraných skutkových podstat trestných činů (jedná se o trestné činy nebezpečného vyhrožování podle § 353, ublížení na zdraví podle § 146, těžkého ublížení na zdraví podle § 145 a vraždy podle § 140) a obecně pak stanoví v § 42 jako jednu z přitěžujících okolností, ke kterým soud přihlíží zejména při ukládání trestu, skutečnost, že se jedná o trestný čin spáchaný vůči osobě podílející se na záchraně života a zdraví nebo na ochraně majetku. Vzhledem k této úpravě by navrhovaná změna znamenala duplicitní ochranu proti stejným jednáním, což by v praxi vyvolalo komplikace při zvažování právní kvalifikace takových jednání.

3. Důvodová zpráva k předloženému návrhu pouze obecně odkazuje na opakované útoky na příslušníky zdravotnické záchranné služby, aniž by se opírala o konkrétní poznatky a zdokumentované případy, hodnotila vývoj v této oblasti s ohledem na přijetí a účinnost nového trestního zákoníku a skutečně odůvodňovala potřebu změny platné právní úpravy. Potřebu změny v této oblasti ostatně nesignalizuje ani soudní praxe.

K tomu je třeba doplnit, že důvodová zpráva neodpovídá navrženému znění nového ustanovení, neboť z jeho dikce rozhodně nelze dovodit, že by poskytovaná ochrana byla omezena na výjezdy jednotek zdravotnické záchranné služby. Naopak, takto formulované ustanovení by se týkalo každého člena výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby, bez ohledu na to, kde se v době útoku nachází. Navíc by se tato zvýšená ochrana pro případ napadení ve zdravotnickém zařízení poskytovala pouze členům výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby, a to i v případě, že by cílem útoku byla současně i jiná osoba (včetně zdravotnických pracovníků).